

גבר ואשה – חללית ובסיס בקרה

אם אנחנו מתבוננים בפנימיות התפיסה היהודית את הבית, ואת תפקידם ומעמדם של הגבר והאשה, אנחנו רואים עקרון מנחה אחד חשוב ועמוק ביותר :

עפ"י היהדות, לגבר ולאשה יש שוויון זכויות מלא לגמרי- אבל יש להם תפקידים שונים.

המקור לדיבורים על אפליה בין גבר לאשה ביהדות, הוא אצל אלה שבודאי לא מכירים את היהדות כפי שהיא באמת. יש ביהדות הבדלים בהתייחסות לגבר ולאשה, ובחלוקת התפקידים בניהם, אבל שמירה על ההבדלים האלו היא לא אפליה או ביזוי. חלוקת תפקידים שונים לגבר, ותפקידים שונים לאשה נובעת דווקא מתוך הבנה מעמיקה למבנה הגופני, הנפשי והרגשי שלהם. היהדות דורשת גם מהגבר וגם מהאשה דרישות שמותאמות למבנה הזה.

במילים איש ואשה – אנחנו מוצאים את האותיות א' ושי' שמשותפות להן ומהוות את המילה אש, ומוצאים את האותיות י' והי' שהם שמות ה' האות י' – לפי הקבלה מסמלת את כוח הזמן והאות ה'-לפי הקבלה מסמלת את כוח המקום (עולם החומר) שניהם, הזמן והחומר מהווים את עולמנו.

לאיש ניתנו כוחות ה"יוד" – כלומר נדרשת ממנו עבודה רוחנית שקשורה לזמן- כמו תפילה, ולימוד ומצוות שקשורות ללוח זמנים מדויק- האשה פטורה ממצוות שתלויות בזמן- מהסיבה הפשוטה- שניתן לה תפקיד שונה.

האשה- קיבלה לתוך אש נשמתה את כוחות ה"הא"- כלומר נדרשת ממנה עבודה רוחנית של תיקון המקום והחומר.

במילים פשוטות יותר- תפקידו של הגבר לתקן את מימד הזמן בכך שהוא ממלא אותו בקדושה וברוחניות, ותפקידה של האשה הוא לתקן את מימד החומר- בכך שהיא ממלאה אותו בקדושה וברוחניות.

כאשר שניהם מתחברים בקידושין, ובונים בית על פי התורה - הם למעשה בונים שלמות של תיקון של הזמן והחומר- כלומר שלימות של תיקון העולם.

החללית ומרכז הבקרה

אפשר לדמות את הדבר למרכז בקרה המשגר חללית לחלל. החללית- בלי מרכז הבקרה המשגר אותה- ערכה כחתיכת פח שאין בה תועלת. ומרכז הבקרה- משוכלל ככל שיהיה, אין משמעות לפעולתו- אם לא תשוגר ממנו החללית. האשה נקראת "עקרת הבית" -לא משום שיש לה חלוק וכפכפים. היא נקראת כך, משום שהיא – עיקר הבית. בסיס האם של שיגור החללית, שבלעדיו שום דבר לא יכול להתרום. זו הסיבה שכתוב בגמרא: "אמר רבי חנילאי- כל אדם שאין לו אשה, שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה " "אמר רבי אלעזר : כל אדם שאין לו אשה- אינו אדם. שנאמר זכר ונקבה בראם, ויקרא שם אדם "

הנשמה בעולם הנשמות העליון- לפני רדתה לעולם הזה הייתה שלמות של גבר ואשה ביחד.

היא ירדה לעולם כשני חצאים שאמורים לעזור זה לזה לתקן את עצמם כשלמות אחת, כחיבור אחד- וכך, להגיע להשלמת צורתה הרוחנית של הנשמה.

הנשמה ירדה לעולם הזה כשהיא חסרה וחצויה פיזית, נפשית ורוחנית. עבודת האיחוד שלה, כדי להשלים את עצמה לשלמות סופית נעשית רק דרך החיבור בין הגבר לאשה.

לא טוב היות האדם לבדו

בבראשית כתוב : " לא טוב היות האדם לבדו. " כשאנחנו רוצים להבין מהי פנימיותו העמוקה של מושג- אנחנו מחפשים את הפעם הראשונה שהוא הופיע בתורה. שם מרוכזת תמצית המהות של המושג. אם כך – המלה "לא טוב" - מופיעה בפעם הראשונה בקשר לבדידותו של האדם. "לא טוב היות האדם לבדו "... כלומר מה השורש של "הלא טוב"- כאשר האדם הוא לבדו, בלי זיווג. המושג "טוב"- מופיע בפעם הראשונה עם המילה – "אור". "וירא אלוקים את האור כי טוב." אנחנו לומדים מכאן ש"טוב" - פירושו : אור. ואנחנו לומדים ש "לא טוב" - פירושו : היות האדם לבדו.

כלומר אם האדם לא יהיה לבדו, אלא עם בת זוגו-
המצב יהפוך ל"טוב" = אור.
תמצית האור והטוב היא כאשר הניגודים מחוברים, כששני החצאים
מתאחדים והכל הופך לאחדות אחת שלימה.

(אגב, זה גם שורש המושג של הזיווג בין הנשמה לשכינה. הנשמה היא
בחינת נקבה, ואור השכינה- בחינת זכר. - בכך עוסק ספר "שיר השירים")

נשמת ישראל בעולם הגשמי הזה - נמצאת במצב הפוך מהמצב בו הייתה
בעולם העליון כשהיא קרובה לאור האינסופי של בורא עולם.
היא ירדה לכאן, ירידה לצורך עליה- כדי להרחיב את הכלי שלה, כדי
שיהיה מסוגל לקבל את האור האינסופי- במצב של נצחיות.
למעשה, כל אדם בפנימיותו, שואף למצב הזה... לכל אחד יש רושם
שנשאר טבוע בנשמתו מהחויות שחוותה נשמתו בעולם העליון לפני
שירדה לעולם הזה.

כאשר אנחנו אומרים "יהיה טוב"- אנחנו בעצם מתכוונים לאותה
הרגשה של עונג וטוב בסיסי שחווינו בעולם הרוחני העליון. שם, הנשמה
לא הייתה מוגבלת בגבולות הגוף, והחומר הסופי והמתכלה.

כאן, בעולם החומרי, כשהנשמה נמצאת במצב הכי רחוק והכי הפוך
מהאור הנכסף הזה- הגעגועים שלה, והכיסופים שלה לדבוק בו שוב,
לחזור למצב שהיה לפני ירידתה- יוצרים כוח חזק של **רצון** (אותיות
צינור) והם אלו שיבנו את הכלי הזה.
כי כאמור- הכוח החזק ביותר באדם הוא הרצון שלו.
אמור לי מה אתה רוצה- ואומר לך מי אתה.
הרצון- הוא הכוח שמוביל את האדם.
אדם חושב על מה שהוא רוצה- וזה מוביל אותו לכל ההרגשות והפעולות
שלו.

בינה יתרה ניתנה לאשה

כדי שהאשה תצליח לבנות בסיס שיגור שיאפשר ל"חללית" להתרומם-
היא הייתה צריכה כוחות מיוחדים. לכן ניתנה לה "בינה יתרה".

אמרו חז"ל: **"נתן הקב"ה בינה יתרה באשה יותר מאשר באיש"**
(מסכת נידה מ"ה ב')

וכאן המקום להסביר את שני המשפטים שנתפסים בטעות כבעייתיים :
"נשים דעתן קלה" - הרי אם חז"ל טוענים שלאשה ניתנה בינה יתרה
הם לא יכולים לסתור את עצמם- כאשר הם אומרים "נשים דעתן קלה"-
ולהכריז שהיא טיפשה יותר מהגבר.

